

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

V. Quomodo Philo legationem ad Cajum pro Judaeis suscepit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

C. CALIGULA.

Ἰωάν. μάρτυς Γωσπηος κ' τέτων κ' δ' ἡ τέτον Φίλων ἐγνωρίζετο, πλείστοις ἀνὴρ ἔμῳ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ κ' τῶν ἀπὸ τῆς ἐξωθεν ὀρωμένων παιδείας ἑπισημότατος. τὸ μὲν οὖν χρος ἀνεκαθεν ἐβραϊὸς ἦν. τῶν δ' ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἐν τέλει διαφανῶν, ἐδενὸς χειρῶν. περὶ μὲν ἐν ταῖς θεαῖς κ' πάτραια μαθήματα, ὅσον τε κ' πηλίκον εἰσηνήκεται πόνον, ἐρῶ πασι δ' ἡλος κ' ἀεὶ τὰ φιλόσοφα κ' ἐλευθερία τῆς ἐξωθεν παιδείας οἷος πρὸς ἡν, ἐδεν δείλεγειν. ὅτε κ' μάλιστ' ἀπὸ τῆς πλάτων' κ' πυθαγόρου. ἐζηλωκῶς ἀγαθῶν, διενεγκεῖν ἀπάντας τὰς καθ' ἑαυτὸν ἰσορεῖται.

A Hujus porro Imperatoris temporibus floruit Philo, vir à plurimis non modo nostrorum verum etiam Gentilium maximo in pretio habitus. Erat hic Hebraeus quidem origine, splendore generis ac dignitate nulli apud Alexandriam concedens. In divinis verò & patrii disciplinis quantoperè elaboraverit, res ipsa declarat. Ad hæc in Philosophia & humanioribus literis quantus fuerit, nihil attinet dicere: quippè cum in Platonica ac Pythagorica Philosophia quam præcipuè sectatus est, omnes sui temporis superasse memoretur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὡς Φίλων ὑπὲρ Γαίον ἀπὸ τῆς ἰσραήλ τοῦ ἱεροῦ.

CAPUT V.

Quomodo Philo legationem pro Judæis suscepit ad Cajum.

ΚΑὶ δὴ τὰ κ' Γαίον ὄντι Γεραίου συμβάντα πέντε βιβλίους ἀρξάδιδωσι, ὁμῆ τὴν Γαίῃ διεξιῶν φρενοβλαβείαν, ὡς Θεὸν ἑαυτὸν ἀναγορεύσαντ' κ' μυρία ἀεὶ τὴν δεχθῆν ἐνυβρίσαντ'. τὰς τε κατ' αὐτὸν Γεραίων ταλαιπωρίας, κ' μὲν αὐτὸς ὁ Φίλων σείλαμ' ἐπὶ τ' Ῥωμαίων πόλεως ὑπὲρ τῶν κ' τῶν Ἀλεξανδρείαν ὁμοθετῶν ἐποίησατο πρὸς τὴν ὁμοθεσίαν ὅπως τε ἐπὶ τ' Γαίῃ κατασας ὑπὲρ τῶν πατρῶν νόμων, ἐδεν ἢ πλέον γέλωτ' κ' διασεισῶν ἀπηνέγκατο, μικρῶ δ' εἰν κ' τὸν ἀεὶ τῆς ζωῆς ἀνατλας κίνδυνον. μέμνηται ὅ κ' τέτων ὁ Γωσπηος ἐν ὀκτώκαιδεκάτῳ τ' δεχαιολογίας, καὶ ἀλέξιν ταῦτα γράφων κ' δ' ἡ σάσεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χρομένης Γεραίων τε τοῖς ἐνοικῆσι κ' ἑλλήνων, τρεῖς ἀφ' ἑκατέρας τ' σάσεως πρὸς ἐδοται αἰρεθέντες, παρήσαν ὡς τὸν Γαίον. κ' ἦν γ' τῶν Ἀλεξανδρείων πρὸς τὸν εἰς Ἀπίων, ὅς πολλὰ εἰς τὰς Γεραίας ἐβλασφήμησεν, ἀλλὰ ἰερέων, κ' ὡς τῶν Καίσαρος ἡμῶν ἀειροφῶν πάντων γουῶ ὅσοι τῆ Ῥωμαίων δεχθῆ ὑποτελεῖς εἰς, βωμῶ τῶ Γαίῳ κ' ναὸς ἰδρυμένων, ἵα τε ἀλλα ἐν πασῶν αὐτῶν ὡσπερ τὰς Θεῶς δεχομένων, μόνος τὸς δ' εἰς ἀδοξον ἡγεῖσθαι ἀνδρῶσι ἡμῶν, κ' ὅρκιον αὐτῶ τὸ ὄνομα ποιείας. πολλὰ ὅ κ' χαλεπὰ Ἀπίων' εἰρηκός, ὑφ' ὧν δεθῆναι ἠλπίζε τὸν Γαίον κ' εἰκὸς ἦν, Φίλων ὁ παρρησιῶς τῶν Γεραίων τῆς πρὸς τῆς εἰας, ἀνὴρ τὰ πάντα ἐνδοξος, Ἀλεξανδρεῖ

Hic quot & quante calamitates imperante Cajo Judæis contigerint, quinque libris complexus est. In quibus tum insaniam Caji commemorat, qui se Deum ipse renuntiasset, & subditos infinitis contumeliis affecisset: tum miseras Judæorum sub illius imperio prosequitur, & quam ipse pro suis popularibus Alexandriæ degentibus in urbe Romæ obiit legationem: & quomodo cum apud Cajum pro patrii legibus & institutis disseruisset, nil præter risum & ludibrium retulit, parùmque abfuit quin capitis discrimen subiret. Cujus rei Josephus etiam mentionem facit in octavo decimo Antiquitatum libro scribens his verbis: Orta, inquit, Alexandriæ seditione inter Judæos qui illic habitabant & Græcos, terni ex utraque parte legati ad Cajum Imperatorem missi sunt. Unus ex legatis Alexandrinorum erat Apion quidam qui plurima adversus Judæos convicia fundere consueverat, tum alia eis objiciens, tum quod Catarris cultum aspernarentur. Nam cum omnes qui Romano imperio subditi erant, aras ac templa Cajo statuerent, profusque illi tanquam Deo honorem haberent, soli, ajebat, Judæi turpe existimant statuas illi dedicare ac per nomen ejus jurare. Hæc & alia gravissima Apion cum dixisset, quibus Cajum exasperatum iri sperabat, Philo princeps legationis Judæorum, vir undecunque clarissimus, Alexandri Alabarchæ frater, haud

quaquam imperitus philosophia, ad respondendum ejus criminationibus se parabat. Verum prohibitus est à Cajo, iussusq; ut ab ipsius conspectu abscederet. Tantaque erat Cælaris iracundia, ut nemo dubitaret quin Judæos gravissimè esset multaturus. At philo contumelia affectus cum discederet, circumstantibus Judæis dixisse fertur, bono ipsos animo esse oportere, cum Cæjus quidem ipsis succenseat, re ipsa vero Deum sibi hostem constituerit. Hæc Josephus. Sed & idem philo in eo libro quem de legatione sua conscripsit, quæ tunc temporis gesta sunt, singula accuratè refert. Ex quibus, omnis quam plurimis ea duntaxat apponam, quæ legentibus evidenter ostendant, has calamitates ob facinus illud quod in Christum admiserant, confestim nulla mora interposita Judæis contigisse. primum igitur narrat principatu Tiberii Augusti Sejanum quemdam in urbe Roma, qui tunc apud Imperatorem plurimum poterat, omni studio laborasse, ut gentem illam funditus perderet: in Judæa verò rilatum, cujus temporibus piaculum illud adversus Servatorem nostrum commissum est, dum in templo Hierosolymorum, quod etiam tum stabat, præter morem institutumque Judæorum quippiam innovare tentasset, gravissimos motus concitasse.

CAPUT VI.

Quot mala Judæis obvenierint post Christi necem.

Huc refer Niceph. c. 10. l. 2.

NARRAT deinde quomodo post interitum Tiberii Cæjus cum Imperii Romani administrationem suscepisset, & alios quam plurimos innumeris affectis injuriis, & omnium maximè Judæos graviter afflixit. Quæ quidem breviter collecta ex ipsius Philonis verbis licet cognoscere. Ejusmodi, inquit, Cæji fuit temeritas ac potervia, cum adversus omnes, tum præcipue adversus Judæos. Quibus infensus omnes eorum profuehas ab Alexandrinorum urbe incipiens sibi vindicavit, & imaginibus ac statuis suis complevit. Nam cum alios statuas sibi dedicare sineret, ipse quodammodo eas sibi dedicare videbatur. Denique templum illud quod Hierosolymis intactum adhuc permanserat, & omni asyloꝝ prerogativa donatum fuerat, in templum sui nominis commutavit, ut deinceps Jovis præsentis junio-

Aτε & Ἀλαβάρχε ἀδελφὸς ὧν, καὶ φιλοσοφίας ἐκ ἀπειροσ, οἷός τε ὡς ἐπ' ἀπολογία χάρεϊν τῶν κἀνηγορημένων. διακλείει δὲ αὐτὸν Γάιος, κελεύσας ἐκ ποδῶν ἀπελθεῖν πατριάρχης τε ὧν, φανερός ὡς ἐλασόμυθος πεινὸν αὐτὰς. ὁ δὲ φίλων ἐξέειπεν ὡς ἐβουλομένη, καὶ φησὶ πατρὸς τὰς Ἰουδαίας οἱ πατρὶ αὐτὸν ἦσαν, ὡς χερὶ θάρρειν. Γάιος μὲν αὐτοῖς ὄργισμένε, ἐγγὼ δὲ ἡδὴ τὸν Θεὸν ἀνὴ παρ' ἐξαγόσιος, ταῦτα ὁ Γάιος φησὶ καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φίλων ἐν ἡ συνήρανε πρὸς εἰα, τὰ καὶ μέρες ἀκρεβῶς τῶν τότε πρᾶχθῆτων
B αὐτὰ δηλοῖ ὧν τὰ πλεῖστα παρῆς, ἐκεῖνα μόνα παρὰ θήσομαι, δι' ὧν τοῖς ἐντυγχάνουσι παρὰ φανὴς χηρήσεια δηλώσας τῶν ἁμαρτιῶν ἐκείναι μακροῦν, τῶν κατὰ τὴ χεῖρ τε ἐβουλομένην ἐνεκεν, Ἰουδαίους συμβεβηκότων. πρῶτον δὲ ἡ καὶ Τιβέριον, δὴ μὲν τῆς Ρωμαίων πόλεως ἱστορεῖ σσημανὸν τὸν τότε παρὰ βασιλεῖ πολλὰ δυνάμειον, ἀρδην τὸ πᾶν ἔθνη ἀπολέσαι πεποιθὸς παρὰ δὲ τῆ Ἰουδαίας Πιλάτον καθ' ὅν τὰ πατρὶ τὸν Ἰουδαίαν τετόλμηται, πατρὶ τὸ ἐν Ἱερροσολύμοις ἐπὶ τότε σιωπῶς ἱερὸν, ἐπιχειρήσαντα πρὸς τὸ Ἰουδαίους εἶδόν, τὰ μέγιστα αὐτὰς ἀνάλασθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ὅσα Ἰουδαίους συνέβη μὲν τὴν κατὰ τὴ χεῖρ τετόλμηται.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Τιβέριου τελευτήν, Γάιος εἰς πολλὰς καὶ ἄλλα ἐνδεδείσασιν μυρία, πάντων δὲ μάλιστα τὸ πᾶν Ἰουδαίων ἔθνη ἐς σμικρὰ καὶ ἀβλαβῆ ἀκὴ ἐν βραχεὶ παρῆς δια τῶν αὐτῶν καταμαθεῖν φωνῶν, ἐν αἷς καὶ λέξιν ταῦτα γράφει. τὸσαῦτη μὲν οὖν περὶ Γάιος πατρὶ τὸ ἦθος ἢ ἀνωμαλία πρὸς ἀπαιτίας, διαφερῆνώς δὲ πρὸς τὸ τῶν Ἰουδαίων χηρῶν ὡ χαλεπῶς ἀπεχθανόμενος, τὰς μὲν ἐν ταῖς ἀλλοδαπὰς πόλεσι παρὰ σιδυχίας, ἀπὸ τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν δὲ ξαμύθους σφτερεῖς εἶσαι, καταπλήσας εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων τῆ ἰδίας μορφῆς. ὁ γὰρ ἐτέρων ἀναλιθῆτων ἐφίεις, αὐτὸς ἰδρῦετο δυνάμει. τὸν δὲ ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει νεῶν ὅς λοιπὸς ἢ ἀναλισθῆ αἰουσίας ἡξιωματός τ' πάσης, μεθ' ἐμοῦ εἶτε καὶ μετ' ἐξημαπζεν εἰς οἰκεῖον ἱερὸν, ἵνα δ' ἴδὸς ἐπιφανῆς νέε χημαπζῆ Γάιος. μυρία μὲν οὖν ἄλλα